

JOYCE DEEKS BIBELNOTER - SALMERNES BOG

534 Salme 1-3

Frelsen kommer fra Herren

Den første salme omtaler den lykkelige mand. Han har sin glæde i Herren, derfor søger han ikke de ugudeliges selskab, men Herrens lov. I den anden salme læser vi om nogle, som Herren spotter. Det er jordens store mænd, der tror, de kan gøre sig fri af Herrens over-herredømme ved at vedtage en beslutning derom. Herren ler ad dem. Den beslutning kan de aldrig føre ud i livet, for Herren *har* magten, og deres redning består i at bøje sig for ham og hans salvede Konge. I Salme 3 beder David til Herren. Han er trængt af fjender, men han ved, at Herren har magt til at frelse ham. Han er som den lykkelige mand fra Salme 1, og hans fjender er som dem, Herren spotter i Salme Anden

HUSKEVERS: Salme 119:2-3

535 Salme 4-6

Du har givet mig større glæde i hjertet

Salmisten (4) råber til Gud i sin trængsel, men midt i den vidner han for sine fjender om Herrens trofasthed; han oplever glæden i Herren som større end den, der skyldes lykkelige forhold, og han hviler tillidsfuldt i ham. Salme 5 er også en bøn i nøden, fuld af tillid til Herren. Læg mærke til det dejlige udtryk, at Herren beskytter den retfærdige "med nåde som skjold" (13). I Salme 6 er salmisten i endnu større nød, formentlig alvorligt syg med udsigt til døden. Men også her når han igennem til vished om, at Herren har hørt hans bøn. Det er ikke vore forhold, der bestemmer, om vi har det godt, men vor indstilling til Herren.

HUSKEVERS: Habakkuk 3:17-18.

536 Salme 7-8

Vor Herre! hvor herligt er dit navn

Salmisten beder om, at Herren vil frelse ham fra hans fjender, som uden årsag forfølger ham. Han har en god samvittighed og beder frimodigt om Herrens hjælp. Mon det er forkert, når han ønsker, at menneskers ondskab må falde tilbage på dem selv - at de selv må falde i den grav, de har gravet for andre? Lad os med David i Salme 8 løfte vore tanker mod Herren og tilbede ham. Lad os betragte himlen en stjerneklar nat og tænke på, at vi ser på Guds "fingres værk". Da vil vi med David begynde at undre os over, at denne mægtige Skaber har tanke for et menneskebarn! - at han gjorde ham til den ypperste skabning med myndighed over dyrene.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 2:8-9.

537 Salme 9-10

Jeg vil takke Herren af hele mit hjerte

Salme 9 er en takkesang for sejr over fjender. Husker vi at takke Herren for hjælp, så ofte som vi beder ham om den? Takkesangen rækker langt ud over salmistens egne forhold og bliver til en tilbedelse af Herren, den evige, retfærdige Dommer. Salme 10 begynder på en helt anden tone, optaget af de ugudeliges trivsel, hvor Gud synes at have glemt at gribe ind. Også i en sådan sindsstemning må vi få lov til at råbe til Herren i stedet for at gruble over problemet i vort eget hjerte. Da når vi igennem med salmisten til tros-erklæringen, som slutter salmen: Herren har hørt og vil gribe ind. Så kan vi slutte os til Salme 9 og takke Herren af hele vort hjerte.

HUSKEVERS: Salme 100:4

538 Salme 11-13

Herrens trone er i himlen

At Herrens trone er i himlen er en kendsgerning, vi sammen med David må holde fast ved, selv om de ugudelige forfølger de retfærdige. Herren vil gribe ind til sidst. Alle tre salmer omtaler fjendens nuværende triumf, hvor det synes, at de ugudelige får deres vilje, og de retfærdige lades i stikken. Men David beder til Herren i tillid til hans retfærdighed; han vil rejse sig for at hjælpe de fattige og hjælpeløse, der stoler på ham. Undertrykkernes magt vil Herren før eller senere knuse.

HUSKEVERS: Salme 103:19.

539 Salme 14-16

Du mætter mig med glæde for dit ansigt

Salme 14 beskriver tåberne, der nægter, at Gud er til; hvilken mod-sætning i den næste salme, der beskriver den, der kan bestå for Guds ansigt. Salme 15 understreger Guds *hellighed*, som på en måde virker afskrækkende og forlanger fuldkommenhed hos den, der nærmer sig ham. Men Salme 16 understreger *glæden* i Guds nærhed. Det er den højeste lykke at være Gud nær. Den mindste skygge fra mørkets rige ville ødelægge den fuldkomne lykke hos Gud, derfor fuldkommenhedens krav! Hvis vi holder disse to salmer sammen, vil den første afholde os fra at tage let på at komme Gud nær; og den anden vil erstatte forskræmtheden over hans hellighed med glæden over hans kærlighed.

HUSKEVERS: 2. Persbrev 1:3-4

540 Salme 17

Skjul mig i dine vingens skygge

Når David erklærer sin uskyld, mener han ikke, at han er fuldkommen retfærdig, men at retten er på hans side i striden mod fjenderne. Lige som hos ham må der ikke være bevidst synd i vores liv, hvis vi ønsker, at Herren skal høre vor bøn. David bruger to meget udtrykfulde billeder om Herrens beskyttelse. Det første, at han må beskyttes som Herrens øjsten. Er det ikke for meget at bede om? Nej, David har hentet tanken fra Femte Mos. 32:10, altså fra Skriften. Lige som vi værner om vores øjsten, som er vort ømme punkt, så den ikke lider skade, værner Herren om os. For det andet beskærmer Herren os som en fuglemor, der spreder sine vinger over sine unger. De kan være helt trygge i hendes kærligheds varme styrke.

HUSKEVERS: Salme 57:2

541 Salme 18

Herren lever! Min frelses Gud er ophøjet

Trængselsårene, hvor Saul forfulgte David overalt, var ikke uden frugt i Davids liv. Han lærte Herren at kende under disse vanskeligheder. Han var begyndt i drengårene med fårene; han havde erfaret, at Herren formåede at give ham sejr over løven og bjørnen (1 Sam 17:34-36). I manddommen fortsatte han; han behøvede en borg, en befrier, en fæstning osv. og fandt i sin Gud alt, hvad han havde brug for. Det var i hverdagens barske virkelighed, at han lærte at stole på Gud. Hans sang er ikke skrivebordsarbejde, men formet i kampens hede og skuffelsens dybe smerte, hvor han erfarede, at den levende Gud var med ham til frelse, selv når alle andre svigtede.

HUSKEVERS: Salme 97:12

542 Salme 19-21

Himlen fortæller om Guds herlighed

Himlen forkynder Guds herlighed uden ord, og dog når dens røst ud over jorden. Paulus citerer dette vers som bevis for, at alle har hørt Guds ord (Rom. 10:18). Det kan være svært at forstå, men det understreger, at Guds tale ikke blot må høres, men forstås og modtages i tro. For den som med David har gjort det, er Herrens lov en vederkvægelse, en visdoms kilde, en glæde, en skat, der langt overgår al jordisk rigdom, og den varer evigt (8-11). Sl. 20 og 21 handler om kongen, den ene hovedsagelig en bøn om sejr, og den anden en takkesang for bønnenes svar.

HUSKEVERS: Romerbrevet 10:16-17.

543 Salme 22-23

Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød

Jesu brug af de første ord i Salme 22 forstærker vor fornemmelse af at være på hellig grund. At det er en profetisk salme, kan vi ikke være i tvivl om. Davids ord rækker ud over hans egen situation, og drevet af Helligånden beskriver han Jesu lidelser. Særlig vers 2, 7-9 og 15-19 finder deres opfyldelse ved Jesu kors. Han blev hånet, da han hang på korset for vore synders skyld; han blev opfordret til at stige ned og frelse sig selv, hvis han var Guds udvalgte (Luk 23:35-39). Havde han gjort det, var alt håb ude for os. Men fordi han ikke frelste sig selv, kan han frelse os. Alt hvad Salme 23 udtrykker af omsorg for os, er kun muligt, fordi Jesus har gennemlevet Salme 22s kvaler til den bitre ende. Hyrden lagde livet ned for fårene.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 10:11

544 Salme 24-25

Belær mig, for du er min frelses Gud

Med udgangspunkt i, at jorden med alt, hvad den rummer, tilhører Herren, er Salme 24 en hyldest til Jordens Skaber. Kun de rene af hjertet kan bestå for ham. Han er den sejrige ærens Konge, der stiger op til sit hellige bjerg omgivet af folkets hyldest. Det er en salme, som kan tænkes skrevet, da arken skulle føres til Jerusalem (1 Krøn 15). Salme 25 er en dejlig tillidsfuld bøn, der lægger os så meget i munden, som vi har brug for at sige til Herren. Blot at læse den langsomt som en personlig bøn viser os, hvor meget vi har til fælles med David, og at hans Gud er vor Gud. De 3000 år, der skiller os, forsvinder; mennesker har ikke forandret sig, Gud heller ikke! "Jeg længes ... vis mig ... lær mig ... vejled mig .."

HUSKEVERS: Salme 90:1-2

545 Salme 26-27

Prøv mig, Herre, undersøg mig

David er ikke bange for at bede Herren om at prøve og ransage ham. Han har valgt, hvem han vil omgås. Det er ikke blandt løgnere og ugudelige, han er at finde, men ved Herrens alter. Han elsker Herrens hus og søger selskab, hvor han kan love Herren. Salme 27 udtrykker samme ønske: at bo i Herrens hus, dvs. at være i Guds nærhed. Det er trygt og godt der. Davids længsel er at søge Herrens ansigt, at se hans velkomstsmil, så at sige. Kan vi håbe på at blive mødt på denne måde? Når han prøver os, hvad finder han? Vandrer vi i lyset - hvilket er nærmest det samme som at bede Herren prøve os - er der renselse for det, der bliver afsløret. Forsøger vi, derimod, at skjule os for ham, finder vi ham selvsagt ikke.

HUSKEVERS: 1. Johannesbrev 1:7.

546 Salme 28-29

Min klippe, vær ikke døv for mig

Betegnelsen "klippe" bruges meget i GT om Gud, første gang i Moses' sang. Han er trofast, uforanderlig som en klippe, der ikke kan rokkes, men står fast midt i havets bølger, der modsætningsvis godt kan betegne menneskers ustadighed. Tænk, at vi kan bede til denne "klippe" midt i livets omskiftelighed og vide, at Han aldrig vil svigte os. Han vil altid være vort faste holdepunkt; vi kan trygt stole på ham. Sl 29 bruger et andet billede for Herrens styrke: tordenens vældige brag. Hans røst får bjergene til at springe! Han er ikke tavs over for os..

HUSKEVERS: 5. Mosebog 32:4

547 Salme 30-31

Hans vrede varer et øjeblik, hans nåde hele livet

Der er stor forskel på "et øjeblik" og "hele livet". Salmisten havde følt sig under Guds vrede, men hans vidnesbyrd er, at det varede "et øjeblik", hvorimod Herrens nåde var over ham "hele livet". Herren vil hellere være nådig end vred. Hans vrede er ikke en stødt reaktion, som vor vrede oftest er; det er en hellig Guds reaktion mod synd, der ødelægger hans skabning. Han er som en far, der nok må straffe sine børn, men som straks forbarmer sig over dem igen (Sl. 103:13). GT's Gud er ikke en streng, hævnens Gud, men den samme barmhjertige Fader, som vi møder i NT (Anden Kor. 1:3).

HUSKEVERS: Salme 103:17.

548 Salme 32-33

Min synd bekendte jeg for dig

David vidner om, at han var ved at gå til af dårlig samvittighed, men da han fik bekendt sin synd, erfarede han Herrens nåde og tilgivelse, så han blev glad. At vor synd kan fjernes, når vi får den bekendt, så vort samfund med Gud genoprettes, er en usigelig gave, som vi aldrig må tage som en selvfølge. Det får os til at bryde ud i en lovsang som Sl. 33 Vi må tilbede Herren, den Almægtige Skaber, og håbe tillidsfuldt på nåden. Sandelig glæder vort hjerte sig i ham, der har slettet vore overtrædelser og givet os at ånde frit!

HUSKEVERS: Salme 103:2-3

549 Salme 34-35

Ophøj Herren sammen med mig

David var sluppet bort fra en livsfarlig situation i Gat og skriver Sl. 34 som en lovsang til Gud for udfrielsen. Det er en hyldest til Herren samt en opfordring til gudsfrygt. Sand gudsfrygt viser sig i et godt liv (12-15), men ikke et selvretfærdigt liv. Den gudfrygtige har en sønderbrudt ånd, for Herrens nærhed afslører for ham, at han kommer til kort. Sl 35 er en bøn om hjælp imod fjender. Ved at fortælle Herren, hvordan de er ude efter ham, opmuntrer han sig selv til at stole på ham. I tro ser han frem til at takke Herren sammen med mange andre (18).

HUSKEVERS: Kolossenserbrevet 3:16.

550 Salme 36-37

Du lader dem drikke af din herlige bælk

Vi kan ikke blive trætte af at læse om Herrens godhed (miskundhed) og trofasthed. Her kommer beskrivelsen (36:6 flg.) i skarp mod-sætning til den gudløse, der nyder at bedrage og gøre fortræd. Herrens godhed fylder alt, omfavner alt og alle; han er livets og lysets kilde. Hvilken rigdom af ord salmisten bruger til at udtrykke, hvor fuldt ud tilfredsstillede vi kan blive, blot vi søger mættelse hos Herren! Har vi tabt "smag" for den liflighed, som Herren giver, lad os da bede om nåde til påny at have vor glæde i ham (37:4).

HUSKEVERS: 1. Peter 2:2-3

551 Salme 38-39

Dig, Herre, venter jeg på

David er fortvivlelsen nær. Han lider under Herrens vrede og er såre nedtrykt. Hans skyld tynger ham dybt, og denne bedrøvelse driver ham til Herren. Han drømmer ikke om at gå bort; tværtimod råber han til Herren og udøser sit hjertes sorg for ham. Han kan ikke leve uden Herrens nærhed, og midt i mørket erklærer han, at han venter på Herren. Sl. 39 er også et nødråb, men bekræfter Davids urokkelige tillid til Herren. Hans salmer er skrevet i mange forskellige sindsstemninger og erfaringer, så der altid er en, der passer til os netop nu.

HUSKEVERS: Salme 71:5-6.

552 Salme 40-41

Han satte min fod på klippen

David vidner om, at Herren har reddet ham fra at synke i dyndet, hvor der intet fodfæste var (40:3). Hvor talende er dette billede om alle, der er uden Gud. De har intet fast ståsted, men synker i menneske-tankers dynd. Redningen er kun at finde i klippen Kristus. Derved var Davids trængsler dog ikke overstået for bestandigt. Han behøvede til stadighed Herrens hjælp. Også vi, som er blevet reddet op på klippen, behøver fortsat at holde blikket rettet mod Kristus og bevare hans lov som vort hjertes lyst, så fødderne ikke glider bort under os.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 10:22-23

553 Salme 42-43

Vent på Gud! For jeg skal takke ham på ny

Salmisten følte et skrig af længsel efter Gud, mens han befandt sig i det fremmede, langt fra Guds hus. For os er Guds nærhed ikke knyttet til et sted, men alligevel kan vi have denne fornemmelse af at være langt borte fra Herren. Det kan være vor egen skyld, eller det kan være en prøvelse, Herren tillader. Men det er en gave fra ham, hvis den stærke længsel efter igen at opleve nært samfund med ham melder sig. Da må vi ikke give efter for mismod, som om alt håb er ude, men sætte vor lid til Herren i forventning. Hans lys og sandhed vil lede os til korsets fod (Sl. 43:4), og vi skal takke ham på ny.

HUSKEVERS: 2. Thessalonikerbrev 3:5

554 Salme 44

På grund af dig dræbes vi dagen lang

Salmen er et råb til Gud om hjælp for hans folk, der er undertrykt af fjender og genstand for hån og spot. Mindet om svundne dage, udfrielsen af Egypten og erobringen af Kana'ans land gør det endnu mere uforståeligt, at Herren ikke griber ind og frelser sit folk, der stoler på ham. Måske kan vi selv føle det underligt, når kristne lider martyrdøden eller bliver revet bort af sygdom, uden at Herren griber ind. Paulus fandt intet problem, men citerer netop vers 23 fra denne salme i en triumferende sammenhæng (Rom. 8:36). Ingen af sådanne "nederlagsagtige" hændelser kan skille os fra Kristi kærlighed!

HUSKEVERS: Romerbrevet 8:35-37.

555 Salme 45-46

Gud er vor tilflugt og styrke

Sl. 45 er en glad sang ved kongens bryllupsfest. Den hylder kongen, og det er ikke svært at skimte Kongernes Konge i disse vers: hans trone står til evig tid! Bruden formaner til at glemme anden tilknytning for helt at hengive sig til kongen. Deri ligger hendes lykke. Hun repræsenterer menigheden i dens hengivenhed for Kristus. Sl. 46 har en helt anden baggrund: angst, uro og omvæltninger i stedet for festglæde. Men Guds trone står urokkelig fast, så han er en sikker tilflugt midt i stormens sus. I gode og onde dage er det vor lykke at blive i ham.

HUSKEVERS: Åbenbaringen 19:7.

556 Salme 47-48

Gud er konge over folkene

Sl. 47 priser Gud ikke blot som Israels, men som hele jordens Konge. Det er han også i dag. "Folkenes fyrster" skal engang ophøje ham. De, der bøjer sig under hans kongedømme, priser ham med glæde, de bryder ud i *jubelråb* til hans ære. I Sl. 48 er det Israel, der er i centrum igen, Zion (Jerusalem) "den store konges by". Her iblandt hans folk - vi som hører ham til - er hans herredømme en praktisk realitet. Vi opfordres til at betragte Zions tårne osv. (13-14); lad os i dette se en opfordring til at studere Skriften, "tælle" Guds løfter, lære Gud at kende i evangeliet, så vi kan melde: sådan er vor Gud!

HUSKEVERS: Filipperbrevet 2:9-11

557 Salme 49-50

Du skal bringe takoffer til Gud

Sl. 49 viser det meningsløse i at stole på jordisk rigdom, som ikke har mindste magt til at redde fra graven; hvorimod salmisten stoler på, at Gud vil udløse ham fra dødsriget (uden betaling!) og tage ham til sig. Sl. 50 har en tilsvarende tanke på det åndelige område: det er meningsløst at sætte sin lid til religiøse handlinger, "ofre", der ikke bunder i hjertet. Gud mangler intet, derfor kan vi ikke give ham noget. Han er selv ophav til alt. Men vi må få lov at ofre ham taksigelse, fordi vi oplever hans frelse og ønsker at ære ham derfor.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 13:15

558 Salme 51

Vask mig fuldstændig ren for skyld

Da Natan afslørede Davids synd for ham, skyllede en bølge af skam og anger over ham med sønderknusende styrke. Han giver dog ikke efter for sort fortvivelse, men vender sig helhjertet til Herren med inderlig bøn om, at han vil udlette hans synd og genoprette hans forhold til ham. Hans bøn viser en sand sønderknust ånd, men er dog fuld af tro. Han forstår, at han ikke kan "købe" tilgivelse ved et offer, men sætter sin lid til Guds miskundhed og nåde alene. Det er, hvad evangeliet forkynder i NT, og bekræfter, at Guds frelsesvej altid har været den samme: af nåde og ikke af gerninger.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 1:7.

559 Salme 52-54

Jeg stoler på Guds trofasthed for evigt og altid

Disse tre små salmer har David skrevet, mens han var i livsfare for gudløse fjender. Han trøster sig i visheden om, at Gud er med ham, og at de, der står Gud imod, er dømt til undergang. Alle tre salmer fortæller, at det er manglende guds frygt, der fører onde mennesker til fordærlige handlinger: de gør ikke Gud til deres værn (52:9), de siger: "Der er ingen Gud" (53:2), Gud har de ikke for øje (54:5). David derimod stoler netop på Gud; Herren er den største virkelighed i hans liv, og derfor ser han med forvisning frem til udfrielse og sejr.

HUSKEVERS: Salme 23:4

560 Salme 55-56

Kast din byrde på Herren, så vil han sørge for dig

David kendte til angst og frygt. Det var ikke sådan, at han stolede på Herren og derfor var overlegen over for trusler og farer. Men han vidste at bringe sin angst til Herren. Mens han udøste sin nød for ham, blev hans tro styrket, og han fik vished om, at han ville blive udfriet. Når vi læser disse salmer, kan vi mærke, hvordan en blanding af følelser strides i ham; men at troen efterhånden fortrænger frygten, og at tak til Gud erstatter suk og klage.

HUSKEVERS: Esajas 41:10,13

561 Salme 57-58

Gud sender sin godhed og troskab

David er flygtet ind i hulen for Saul, men han siger: "hos dig har min sjæl søgt ly"! De ydre omstændigheder drev ham ind i hulen, men i hjertet løb han ind i skyggen af Guds vinger. Der var ingen sikkerhed i hulen, om ikke Guds vinger beskyttede ham. Hvis vi synes, at hans ønsker for hans fjender lyder blodtørstige, lad os da huske, hvordan han undlod selv at gøre Saul fortræd ved denne og andre lejligheder (Første Sam. 24:11-13). Når hævn er overladt til den retfærdige Gud, sker der kun det, som er ret.

HUSKEVERS: Salme 62:8-9.

562 Salme 59-60

Min styrke, dig vil jeg lovsynge

Davids bøn (59) bæres af tanken: "du er jo Herren, Hærskarers Herre, Israels Gud". Fjenderne har ondt i sinde mod ham, de ligger på lur og vil dræbe ham i mørket. Men han trøster sig ved tanken om, at Herren er hans værn; ved tro fryder han sig over fjendernes kommende nederlag og lovsynger Gud. Hans hemmelighed er at se på dem, som Gud ser på dem. Sl. 60 har samme grundtanke i et større perspektiv. Her gælder det folket; fjenderne har været for stærke for det. Men salmen slutter med troens overbevisning om Guds sejr over dem.

HUSKEVERS: 1. Johannesbrev 5:4

563 Salme 61-63

Min sjæl hænger ved dig

En af grundene til Davids prøvelser var, at han skulle kunne skrive disse salmer, som er en del af Guds ord til os. Det er ikke teoretisk viden om Gud, som David synger om, men kendskab, som han har erhvervet sig i livets skole. Han har lært, at det går an at stole på Gud. At være stille for Gud alene har nok været svært for ham, som det er for os, men det hjalp ham til at høre, "Hos Gud er der magt" (62:12). Hans tro blev styrket, idet Gud blev større for ham, og fjenderne mindre. Han lærte, at Gud var hans eneste - men sikre - redning.

HUSKEVERS: Salme 118:8.

564 Salme 64-65

Vi mættes med gode gaver i dit hus

Bagvaskelse, "giftige ord" (Sl. 64) er værre at møde end åbent angreb; men David tror på, at Herren vil styrte fjenderne gennem deres egne ord (8-9). Sl. 65: Hvad skulle vi gøre med en dårlig samvittighed, om ikke Herren tilgav os! Tilgivelse åbner døren til Guds hus. Det er saligt at "bo" hos Gud, for dér er synden borte, Satans magt brudt, og vi har samfund med Gud. Landets frodighed (10-14) fortæller os om de åndelige rigdomme "i Kristus". Lad os fryde os over dem - de er Guds værk, Guds gaver.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 1:3

565 Salme 66-67

Men så førte du os ud til overflod

Lovsangen, Sl. 66 begynder med, er født gennem trængsler. Herrens indgreb minder om frelsen fra Egypten (6). Folket var undertrykt, så de var ved at gå til grunde, men Herren har ført dem igennem. Prøvelserne sammenlignes med "ild og vand", der har rensset og lutret dem, og givet dem et vidnesbyrd om Herrens hjælp, som de ellers ikke havde haft. Lad os bede om, at vi i livets genvordigheder må komme styrket igennem med et livsnært vidnesbyrd om Herren. Sl. 67 er også en bøn om, at Guds velsignelse over sit folk må få andre til at tro på ham.

HUSKEVERS: 1. Petersbrev 1:6-7.

566 Salme 68

Hos Gud Herren er der vej ud af døden

Denne dejlige sejrige salme omtaler ikke blot Guds almagt og væld, men hans omsorg for de svage: han er faderløses fader og enkers forsvarer (6). Han sender strømme af vand for at styrke sit vansmægtende folk (10); han bærer os (20). Det livgivende vand når dog ikke de genstridige - de bor i det nøgne land (gl.o. tørre egne). Der holdes en festprocession i anledning af sejren, som Paulus ser som en forsmag på Kristi sejr (19, Efes. 4:8). Kristi opstandelse har demonstreret vers 21, at i ham er døden opslugt og sejren vundet (Første Kor. 15:54).

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 4:14

567 Salme 69-70

Jeg er i nød, svar mig i hast!

David føler sig helt overvældet, som sunket i bundløst dynd, og råber til Herren om frelse. Mange forfulgte kristne i andre lande kan nok føle det på samme måde; lad os huske at bede for dem, at deres tro må blive styrket til ære for Herren. Men med langt mindre ydre årsag kan nogle af Guds børn føle sig trængt af mørkets magter, så mismod lægger sin lammende hånd på dem. Har vi det sådan, lad os da bede med salmisten (f.eks. vers 16) i tillid til, at Herrens nåde er os nok. Lad os komme hinanden til hjælp med vor forbøn.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 13:3

568 Salme 71-72

Han redder de fattiges liv

Sl. 71 er fuld af tro til Herren midt i trængslen. Salmisten beder om redning, og han styrker sin tro ved at se tilbage på oplevelser af Herrens indgreb. Fjenden siger, "Gud har forladt ham", men han siger, "du svigter mig ikke" (18 gl.o). Salmen slutter med en lovsang til Gud i forventning om udfrielse. Kongen i Sl. 72 peger frem mod Jesus Kristus, der skal herske "fra hav til hav", og for hvem alle konger skal bøje sig. Han tager sig af de fattige og nødstedte, og under hans styre er der overflod.

HUSKEVERS: Esajas 9:5-6.

569 Salme 73

Men at være Gud nær er min lykke

Salmisten grubler over det store problem, at det går de ugudelige godt, mens de gudfrygtige lider. Han kæmper mod bitterhed og forargelse mod Gud, indtil han får sit problem belyst med et glimt fra den usynlige, evige verden (17). Da bliver alt anderledes for ham. Han indser, hvor tåbeligt det er at huse bitterhed og tvivl om Gud, og giver os de vidunderlige vers 23-28. Hvad betyder det, at hans krop og hjerte vansmægter, når Gud er hans del for evigt? Må Herren give os nåde til at lade evighedens lys skinne over hverdagens besværligheder.

HUSKEVERS: 1. Johannesbrev 1:3-4

570 Salme 74

Husk dette, Herre: Fjenden spotter ... dit navn

Igen en salme, der berør det uforståelige, at Gud tillader fjender at få magt over Guds folk. Selv helligdommen er ødelagt. Det synes at slå fast, at bortførelsen til Babylon har fundet sted. Der skulle gå lang tid, før Gud greb ind; han måtte tugte sit folk for at redde det fra afgudsdyrkelse. Salmisten tvivler dog ikke på Guds magt; han ved, at han er den Almægtige Skaber, "sommer og vinter har du skabt". Det er stort at kunne fastholde troen på Gud som den, han er, når alt synes at modbevise det.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 10:35-36.

571 Salme 75-76

Gud rejste sig til dom for at frelse alle ydmyge

Herren hyldes som den, der har både ret og magt til at dømme på jorden. Fordi hans dom ikke altid - måske sjældent - falder med det samme, får de gudløse en falsk sikkerhed, så de handler uden gudsfrygt. Men lad dem passe på, for intet er mere sikkert, end at de skal stå for Guds domstol til sidst, og ingen kan redde dem. Der er dog en redning, hvis vi søger den i tide: Jesus Kristus har lidt døden for vore synders skyld - Guds dom over synd faldt på ham, da han blev gjort til synd for os.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 5:24

572 Salme 77

Har Gud glemt at være nådig?

Er det ikke vidunderligt, at Gud har ladet en salme som denne være med i sit ord! Det fortæller os, at han forstår dem, der føler, at Gud har glemt dem, og som ikke lader sig trøste. Blot at læse en sådan salme kan bringe hjælp, for det viser, at man ikke er alene om at gå denne svære vej. Men dernæst giver den et praktisk eksempel til efterfølgelse, idet salmisten minder sig selv om Guds store gerninger i tidligere tider. Hvis han rigtig tænker efter, kan han nok også mindes, hvad Gud har gjort for ham.

HUSKEVERS: Esajas 43:2

573 Salme 78

Gang på gang holdt han igen på sin vrede

Denne salme, som børn og børnenes børn ned gennem slægten skulle lære, er ikke en hyldest til forfædrene; tværtimod er den en advarsel mod at slægte dem på! Men det er en hyldest til Gud, som trods deres genstridighed og gentagne svigten alligevel førte dem ind i landet. At de overhovedet kom så vidt, skyldtes alene Guds nådige overbærenhed og store gerninger på deres vegne. Guds straffedomme undervejs er dog nævnt for at forstærke advarslen mod at ligne dem. Med en sådan historie bag sig kan folket ikke andet end forkynde Herrens pris, og vi med dem.

HUSKEVERS: Salme 103:2-4

574 Salme 79-80

Lad din barmhjertighed nå os hurtigt

Guds folk er besejret, templet vanhelliget, Jerusalem ødelagt - altsammen fordi Herrens vrede er over dem på grund af deres synd. Salmisten beder om tilgivelse og barmhjertighed; det er med rette folket lider, men naboerne håner, og Guds ære lider skade, derfor må Herren gribe ind. Guds folk er stadig Guds folk, selv om de er under hans vrede. De er stadig vinstokken, han rykkede op i Egypten og plantede i Kana'ans land. I ham alene har de håb om fremtiden; han kan bringe dem på fode igen, og de vil holde sig til ham.

HUSKEVERS: Jeremias 33:10-14

575 Salme 81-82

Men dig ville jeg give hvedens fedme

Sl. 81 indledes med en stærk opfordring til at prise Gud og fejre hans højtidsdag. De følgende vers udtrykker Herrens længsel efter at hjælpe hans folk, men de står ham hindrende i vejen. Det er ikke vanskelighederne eller fjenderne, der er problemet! de er intet at regne for Herren. Men så længe folket vandrer efter deres egne råd og ikke vil høre Herrens røst, må de klare sig selv. På egenrådighedens vej finder de hverken "hvedens fedme" eller "honning fra klippen", som Herren har til dem.

HUSKEVERS: Ordsprogenes Bog 3:5-6.

576 Salme 83-84

Herren er sol og skjold

Fjendernes planer om at udslette Israel som folk (83:5) er stadig aktuel i dag. Men det er også stadig tilfældet, at Herren alene "er den Højeste over hele jorden"; hans modstandere bliver som flyvende strå i blæsten. Kan vi følge salmisten i 84, som finder sin glæde i Guds hus? Der i Guds nærhed bliver han jublende glad, ikke at han slipper for sorg, Baca-dalen, men med Guds trøst vendes selv det tørstige land til et kildevæld (7). Guds smil er over ham, varmende og strålende som solen; Guds nåde beskytter ham fra den onde som med et skjold.

HUSKEVERS: Salme 5:12-13

577 Salme 85-86

For din godhed (miskundhed) mod mig er stor

Herrens nåde er ikke en venlig følelse for stakkels syndere; Herren kan ikke krænke sin retfærdighed, når han tager imod en synder. Hans nåde bygger på Jesu død i synderes sted. Kun på basis af det of-fer kan han tage skylden bort og skjule synd (85:3). Kun på baggrund af Jesu kors taler han fred til sit folk (9) og er "rund til at forlade og rig på nåde" (86:5 gl.o.). Det har kostet ham uendelig meget at være os nådig, derfor ønsker vi at vandre i hans sandhed og alene frygte ham (11). Lad os med David takke ham for hans barmhjertighed.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 3:16-17.

578 Salme 87-88

Alle mine kilder er i dig

Sl. 87 omtaler jødens tilknytning til Jerusalem, hvor han end er født. Det himmelske Jerusalem er vor moder (se Gal. 4:26); vi er født af Guds Ånd, vor livskilde er Kristus, og i ham er vi tilknyttet hinanden. Salmisten (88) er i dybeste nød og trængsel. Dog fra det dybe råber han til Gud om hjælp; vi er aldrig så langt nede, at vort råb ikke kan nå Guds øre. Salmen kan være profetisk og beskrive Jesu lidelser, mens han blev gjort til synd for os og led under Guds harme, som han ikke kunne frelles fra. Fordi han holdt ud, er han nu vort livskilde.

HUSKEVERS: Galaterbrevet 5:1

579 Salme 89

Herre, Hærskarers Gud, hvem er som du?

Salmen begynder med en lovprisning til Herren, hvis trofasthed er grundfæstet i himlen. Derfor må hans pagt med David bestå, for han har også magt til at udføre sin vilje. Han mestrer naturkræfterne, for han har skabt dem. Sand lykke findes i hans nærhed (16). Pagten til David var: ingen fjende besejrer ham, han bliver en stor konge og hans slægt bevarer tronen. Det er et chok at læse (39 ff), at det stod så galt til med Guds folk og Davids trone. Det er tillid til Herren, som udtrykt i den første del, der er grundlaget for bønner om hjælp.

HUSKEVERS: Salme 119:75-76.

580 Salme 90-91

Herren vor Guds herlighed komme over os!

Sl.90: Helt fra syndefaldet har mennesker lidt under Guds forbandelse. Derfor er det jordiske liv så kort og ender altid med døden. Det er visdom at erkende dette, og søge Gud. At opleve hans godhed giver det korte liv ny mening. At være med i hans gerning, som består evigt, er bedre end at bygge på jordisk lykke, som forgår. Sl 91 beskriver trygheden ved at gøre dette. I samfund med den evige Gud er livet løst fra forbandelsens meningsløshed. Dagligdagen får et pust af evighed som ikke er under forbandelsen. Det evige går hånd i hånd med forgængeligheden, så længe dette liv varer.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 11:25-26.

581 Salme 92-93

Jeg jubler over dine hænders værk

Igen er det tanken på den evige Gud, der giver grund til at glæde sig. Forbrydere kan blomstre og få deres vilje et stykke tid, men al deres herlighed ender brat ved døden. Kun Herrens magt varer ved, kun hans gerning består. Derfor er det godt at takke Herren og juble over hans værk. Med "rødderne" i hans hus, rodfæstede i Jesu Kristi fuldbragte værk, trives vi, retfærdiggjorte af hans nåde, og bærer frugt til hans ære. Lad os med salmisten (93) lovprise Herren, for hele skabningens ve og vel afhænger af ham i al evighed, og han svigter ikke.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 1:19-21

582 Salme 94-95

En fremtid har hver oprigtig af hjertet (15 gl.o.)

Der er stadig mange steder, hvor Guds børn bliver forfulgt, og de ugudelige tænker: "Herren ser det ikke" - men de er tåber! Skaberer ser alt. Men Herren er med også i det svære, der rammer hans folk. Han tugter dem, men svigter dem ikke - de er lykkelige! Salmistens erfaring er, at der altid er hjælp at få hos Herren (16-19). Lad os juble med på Sl.95 til ære for vor Skaber. Alt i det dybe og på højderne, i havet som på jorden, absolut alt er i hans hænder; og han vogter sit folk som en hyrde sine får. Under hans lederskab er fremtiden sikret.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 10:27-28.

583 Salme 96-97

Syng for Herren, pris hans navn

Herren har en naturlig ret til hele jordens tilbedelse, for han er Skaberer; uden ham var intet blevet til. Det er bedrøveligt, at folkene stort set ikke kender Herren, der har skabt dem, og at det er nødvendigt at fortælle dem om ham. Vi kender ham; derfor er det vor forret og vort ansvar dels selv at vise Herrens navn ære, dels at kundgøre den for andre. Jordens elendighed skyldes, at Herren ikke får lov til at herske, for hvor han er Konge, er der jubel og glæde. En dag vil denne glæde præge hele jorden.

HUSKEVERS: Åbenbaringen 4:11

584 Salme 98-99

Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden

Igen to dejlige lovsangssalmer. Sl. 98 ligner 96 meget. Der er fryd og glæde, når Herren gør sin magt gældende og regerer som Konge over hele jorden. Der ligger en forløsning i at prise og ophøje Herren, for vi bliver løst fra vore små tanker og problemer og får et glimt af hans storhed. Det er slående, at umiddelbart efter loven er nævnt, tales der også om Guds tilgivelse (99:7-8). Vi ved, at den er uundværlig for os, når vi konfronteres med hans fuldkomne lov.

HUSKEVERS: Åbenbaringen 5:11-12

585 Salme 100-102

Men du, Herre, troner for evigt

Sl. 100 giver stærkt udtryk for den jublende glæde, der hører med til at tilbede og tjene Herren. Det er alt andet end trist at tilhøre ham. I Sl. 101 omtaler David den redelighed, han som konge forlanger hos sine tjenere. Han vil regere retfærdigt, derfor kan han ikke bruge falske, ugudelige mennesker. Salmisten i 102 har det aldeles svært. Han føler sig under Guds vrede. Han kan ikke klare den jublende tone fra Sl. 100, men han udøser sit hjerte for Herren. Hans elendighed er stærkt forbundet med Zions tilstand, men han beder i tillid til Herrens suverænitæt og nåde. **HUSKEVERS: Esajas 32:1-2**

586 Salme 103

Glem ikke hans velgerninger

Lad os følge opfordringen i denne dejlige salme og minde os selv om alt, hvad Herren har gjort for os. Tilgivelse fylder en stor del, og dermed frelse fra sygdom og død, som er syndens følger (3-4). Denne frelse opleves først til fulde i den kommende verden (se Hebr 6:5). Vers 8-13 er et nådens evangelium - vor synd er borte, så langt som østen er fra vesten! "Støvets år" er en kendsgerning, men vi, der frygter Herren, vil erfare, at hans troskab (miskundhed) over os rækker helt ind i evigheden og varer ved (14-18). Derfor priser vi Herren.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 1:3

587 Salme 104

Jorden er fuld af dit skaberværk

Skabelsen er ikke videnskabeligt, men poetisk beskrevet i denne hyldest til Skaberer. Fra de større perspektiver (himlen, skyerne, vindene, havene) omtales Skaberens omsorg for dyrene og menneskene. Hvor er det inspirerende at se hans hånd i kilderne, der læsker markens vildt, i græsset, der gror frem til kvæget, osv. Hvor raffineret vores mad end er blevet, er vi allesammen afhængige af, hvad der dyrkes i jorden. Det er ingen formssag at bede bordbøn; vort daglige brød kommer til os fra Skaberens hånd. Lad ikke "mellemliddene" skjule den sande Giver for os! **HUSKEVERS: Matthæusevangeliet 6:11**

588 Salme 105

Evigt husker han på sin pagt

Israels historie er Herrens værk. Det lægger vi mærke til, hvis vi under-streger han, hvor det henviser til Herren. Den indledende lov-prisning gælder derfor ham. Hans pagt med Abraham er basis for Israels historie. Han styrede Josefs liv, så det tjente hans planer. Han vågede over Israel og sørgede for, at de ikke blev i Egypten. Han førte dem gennem ørkenen og gav dem Kana'ans land, som han havde lovet. Han vil ikke være mindre trofast mod os, som er blevet hans folk under den nye pagt, beseglet med Jesu dyrebare blod.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 9:15

589 Salme 106

Hans udvalgte lagde sig imellem

Træk fra Israels historie her gælder særlig befrielsen fra Egypten og ørkenvandringen. Eftertrykket er på folkets gentagne svigten. De trodsede den Højeste (7), de glemte hans gerninger (13), de forlangte deres krav opfyldt, osv. Den lange liste viser, at Herren ikke havde valgt dem, fordi de var særlig egnet. "Han frelste dem for sit navns skyld" (8). En gang ville han udrydde dem, men Moses' forbøn hindrede det (23). Det fremhæver forbønnens magt; Jesus Kristus har til fulde "lagt sig imellem", men også vi har en opgave som forbedere.

HUSKEVERS: Åbenbaringen 5:8-9.

590 Salme 107

De skal takke Herren for hans trofasthed

Salmen er en opfordring til "Herrens løskøbte" til at prise og takke ham for hans trofasthed. Fire gange gentages det: de kommer i nød, de råber til Herren, han frelser dem, og de opfordres til at takke ham derfor. Der er ingen nød, hvor han ikke kan frelse. De forskellige slags nød, der er beskrevet, kan også anvendes i overført betydning. F.eks. de, der farer vild i ørkenen minder om Esajas 53:6: "Vi for alle vild som får". Vi har oplevet Herrens frelse, så lad os ikke glemme at takke ham i erkendelse af vor afhængighed af ham, at han ikke skal finde det nødvendigt at gøre vore floder til ørken (33 flg.)!

HUSKEVERS: Romerbrevet 11:22

591 Salme 108

Ved Guds hjælp vinder vi sejr

David begynder denne salme med at opmuntre sig selv til at prise Herren. Det er som om, han simpelthen har bestemt sig til at takke og lovprise Gud. Det kommer som noget af en overraskelse, når det afsløres i slutningen af salmen, at det går alt andet end godt. Men David er begyndt i den rigtige ende; havde han dvælet ved fjendens magt først, havde han nok mistet modet helt og ikke kunnet prise Herren. Nu er hans bøn om hjælp fuld af tro til, at Herren både kan og vil gribe ind (14).

HUSKEVERS: 2. Korinterbrev 2:14

592 Salme 109

Hjælp mig, Herre min Gud, frels mig

Salmisten lider under gudløse modstanderes løgnagtige anklager. (6-19 er muligvis en opremsning af fjendens falske beskyldninger og forbandelser, frem for salmistens egne ord). Han er sandsynligvis syg (23-24) og føler sig afkræftet og ude af stand til at klare den situation, han befinder sig i. I stedet for at indlade sig i ordstrid med sine modstandere, udøser han sin nød for Herren og beder om hjælp. Det er altid den bedste fremgangsmåde. Vi behøver ikke at kæmpe med mennesker, når vi har overgivet vor sag til Herren vor Gud.

HUSKEVERS: Første Petersbrev 2:23

593 Salme 110-111

Jeg takker Herren af hele mit hjerte

Sl. 110 handler om Kristus, Guds Konge. Jesus citerer v.1 i sit spørgsmål til farisæerne i Matt 22:41-45 Han ville derved pointere, at Kristus var mere end Davids efterkommer, for som Davids herre var han Gud. Guds Konge behøver ikke at kæmpe mod sine fjender; Gud lægger dem for hans fødder. Peter citerer dette vers (ApG. 2:34-36) og forklarer, at Gud har gjort den korsfæstede Jesus til Herre og Kristus. Helligåndens udgydelse er beviset på det. Lad os glæde os over det i tro og prise Herren med Sl. 11 Hans gerninger er ikke tilfældige, men gennemtænkte til bunds (2, gl.o.).

HUSKEVERS: Apostlenes Gerninger 2:36.

594 Salme 112-113

Hans hjerte er trygt i tillid til Herren

Hvem er lykkelig ifl. Sl. 112? Det er den, der frygter Herren og elsker hans ord; den, der viser barmhertighed og deler med andre de goder, Herren har velsignet ham med. Han er tryg, fordi han har overgivet sit liv til Herren og ved, at intet ondt kan røre ham. Sl. 113 lovpriser Herren, som troner i det høje, men som bøjer sig ned til de svage og løfter dem op. Disse er de "lykkelige" fra Sl. 112 Det er Herrens værk, at vi må være blandt dem. Lad os takke ham derfor og trygt stole på hans kærlighed.

HUSKEVERS: Salme 34:9-10.

595 Salme 114-115

Vores Gud er i Himlen og gør alt, hvad han vil

I denne lille jubelsang (114) beskriver salmisten i poetiske vendinger, hvordan naturen måtte adlyde Herren og hjælpe Israels udvandring af Egypten. Alt er underlagt hans magt. Sl.115 understreger, at vor Gud alene har magten. Han gør alt, hvad han vil, uden at nogen kan hindre ham deri. Andre guder og alt andet, vi måtte stole på, og som verden regner med, ser ud til at være noget, men er intet! Derfor opfordres vi til at stole på Herren alene. Han velsigner dem, der frygter ham. **HUSKEVERS: Jonasbog 2:9-10.**

596 Salme 116-117

Herren har handlet vel imod dig

Salmisten havde lært Herrens nåde at kende, fordi han havde været i nød og fået brug for den. Han var sin ringhed bevidst, men han havde oplevet, at Herren besvarede hans råb om frelse. Han havde lyst til at gengælde Herren hans godhed; men det eneste, han kunne gøre, var at bringe et lovprisningsoffer som tak. Når Herren har løst os af syndens lænker, er der i os den samme trang til at give til kende, at "hans godhed mod os er stor".

HUSKEVERS: Efeserbrevet 2:6-7.

597 Salme 118

Herren er min styrke og min lovsang

Salmen begynder og slutter med tak for Herrens trofasthed. Det er en triumferende lovsangssalme; men der ligger svære erfaringer bag, trængsel og tugt, hvor salmisten blev hårdt ramt (5,13,18). Herren hjalp ham, og 3 gange kommer sejråbet: "i Herrens navn slår jeg dem tilbage" (gl.o. **slog**). Der er stigende jubel og tak, som festtoget når frem til Herrens hus. Det svære ligger bag, nu er der lys og glæde i Herrens nærværelse. Den vragede sten (22) og alterets horn (27) antyder, hvad det har kostet vor Herre Jesus Kristus at føre os dertil.

HUSKEVERS: Apostlenes Gerninger 4:11-12

598 Salme 119:1-56

Jeg gemmer dit ord i mit hjerte for ikke at synde

Der er mange ord: lov, vidnesbyrd, vej, osv. som alle betegner det samme, Guds ord, Bibelen, som burde gennemsyre hele vort liv. Salmen begynder med en velsignelse over dem, der vandrer efter Herrens lov, og så henvender salmisten sig direkte til Herren. På den ene side forsikrer han, at han glæder sig over Guds ord (14,16, m.fl.), og på den anden side beder han om at måtte forstå og adlyde det (12,18, m.fl.). Denne vekselvirkning kender vi sikkert også til. Vi elsker Guds ord, og dog behøver vi hans hjælp til at holde os fast i det og åbenbare dets herlighed for os.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 14:21

599 Salme 119:57-112

Af dine forordninger får jeg forstand

Denne del af salmen antyder flere gange, at noget svært har været nødvendigt for at føre salmisten tilbage til Guds ord. I modgang lærte han, hvor vigtigt det var at holde sig til Guds lov (67,71,75). Guds bud er den bedste lærer, for det underviser i sand visdom, og det formidler forstand (98 flg.). Det gælder også i dag; lad os vogte os for at være "klogere" end Bibelen. Men for at få del i denne visdom må vi give Gud tid til at tale til os gennem Ordet ved sin Ånd.

HUSKEVERS: Ordsprogenes Bog 2:6-7.

600 Salme 119:113-176

Hold mig i live ved dit ord

Salmisten beder om hjælp og støtte gennem ordet (116,117 m.fl.). Han erklærer gang på gang, hvor dyrebar Guds lov er for ham (127,162,167). Han har store tanker om den, men ringe tanker om sig selv (141). Han føler, hvor nær fjenden er; men Ordet er uadskilleligt fra Gud, der gav det, og Herren er ham derfor også nær (151). Hans tillid er til Guds barmhjertighed (156) og godhed, for han ved, at han ikke fortjener Guds hjælp, men at Guds ord er til at stole på.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 5:24

601 Salme 120-124

Jeg løfter mine øjne til dig

Hvis vi hører Herren til, er vi egentlig på en fest-rejse gennem verden til det himmelske Jerusalem, så disse små salmer er netop for os. De udtrykker længsel efter udfrielse fra "den svigefulde tunge", det upålidelige i livet, der altid skuffer forventninger (120). Vi løfter vore øjne til Herren, som er både målet for vor vandring og ledsager på vejen (121). Vi glæder os over udsigten til at være sammen med Herren og med hans folk (122). At kende og at gøre hans vilje er vort største ønske (123). Vi når frem alene i kraft af hans hjælp (124).

HUSKEVERS: Salme 84:6,8.

602 Salme 125-129

Herren har gjort store ting mod os

Sangene til festrejserne fortsætter. Jerusalem er i sigte (125). Sorg vendes til glæde; de, der fulgte den korsfæstede Frelser og ofrede alt for ham på vejen, oplever nu høsten (126). Dog er det Herrens værk altsammen; uden hans velsignelse er alt vort slid forgæves (127). Hans velsignelse er over dem, der frygter ham, og gør dem frugtbare (128). Guds folk har været forfulgt i denne verden, men modstanderne får ikke det sidste ord; de udelukkes fra herligheden, mens Herrens velsignede når frem (129). Må Herren vinde skikkelse i os og føre os igennem til hans mål!

HUSKEVERS: Romerbrevet 8:29.

603 Salme 130-134

Vent på Herren fra nu af og til evig tid!

De 5 sidste valfartssange. 130: Undervejs kan vi komme ned i "det dybe", tyngt af synd, men hos Herren er der tilgivelse, så han kan løfte op igen. 131: Uden høje tanker om os selv, finder vi ægte hvile hos Herren. 132: På en måde er vi allerede ved målet, Zion, det himmelske Jerusalem (Hebr. 12:22). Herrens Konge, Jesus Kristus, har magten på Zion over os alle. 133-134: Derfor er det herligt at være dér; lovsang lyder selv om natten. Vi har det godt, vi som tilhører Herren, nu og i al evighed.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 12:22-24

604 Salme 135-136

Halleluja. Tak Herren, for han er god

Lad os lovprise Herren med disse to salmer. Han er stadig den Almægtige Gud, Herre over naturens kræfter. Han har udfriet os af Satans magt, som han udfriede Israel af Faraos magt. Han er universets Skaber, og dog ikke en fjern upersonlig magt; han styrer historiens gang og drager omsorg for sit folk. Han er Herre i det store, men også i det små. Han kommer os i hu i vor ringhed. Han er til evig tid den samme; hans trofasthed får aldrig ende. Vi vil prise ham i evigheden, men vi kan begynde nu.

HUSKEVERS: Åbenbaringen 5:13

605 Salme 137-138

Du rækker din hånd ud, og ... frelser mig

Sl. 137 afslører den bitre smerte, som jøderne oplevede i Babel. De glemte ikke deres Gud, som for dem var knyttet til Jerusalem, hvor templet havde stået. Deres råb om straf over fjenderne virker hårdt, men ødelæggelsen af Babylon i Åbenbaringen 18 med alt, hvad den stod for, udløste et stort "Halleluja!" i Himlen (19:1). Der må komme en dommedag, hvor Gud gør op med al uretfærdighed. I Sl.138 priser David Herren for hans hjælp. Den bestod ikke så meget i ændrede forhold, men han fik mod og styrke til at komme igennem (3).

HUSKEVERS: Åbenbaringen 19:1-2

606 Salme 139-140

Det er for underfuldt til, at jeg forstår det

Når vi funderer over Guds intime kendskab til os i alle de små detaljer i vort daglige liv, må vi nok udbryde med David, at vi ikke kan fatte det. Men vi forkaster det ikke som umuligt af den grund, men dvæler videre med tanken og glæder os over, at det ikke er muligt at skjule os for ham, for det ønsker vi dybest set ikke. Tværtimod ønsker vi, at han vil ransage os og irttesætte os og lede os ad evigheds vej. Da kan vi bede om hans hjælp under alle forhold, som David i Sl. 140. Han er med os!

HUSKEVERS: 1. Johannesbrev 1:7.

607 Salme 141-143

Mod dig, Gud Herre, retter jeg mit blik

Alle tre salmer er nødråb til Herren. David er trængt af stærke fjender og føler sig forladt og hjælpeløs. Men han har tillid til Herren. Han beder om at blive bevaret fra synd og er villig til at tage imod tugt, som han ser som tegn på kærlighed. Det er ikke blot lette kår, han søger, men han ønsker at kende og gøre Herrens vilje. Han appellerer til Herrens miskundhed; han kender sin egen kommen til kort, men stoler på Herrens trofasthed. Gang på gang beskriver han, hvor hårdt presset han er, men så vender han sine tanker til Herren, som formår at forandre alt. Lad os gøre lige så! **HUSKEVERS: Romerbrevet 8:28.**

608 Salme 144-145

Gud, jeg vil synge en ny sang for dig

Sl. 144: David er trængt af fjender og har måske svært ved at synge lovsang. Men han er besluttet på at gøre det, og han tager brudstykker af gamle salmer til hjælp. (Det kan vi også bruge hans salmer til). Derved bliver de som "en ny sang", og hans bøn om hjælp slutter med en beskrivelse af den velsignelse, som Herren giver sit folk. Sl.145 er også en lovsang, hvor Guds godhed, ikke blot mod hans folk, men mod hele skabningen, er omtalt. Han har ikke overladt den til sig selv, ellers vil alt gå i opløsning. Skaberens omsorg og skabermagt er stadig virksom.

HUSKEVERS: Kolossenserbrevet 1:16-17.

609 Salme 146-147

Han læger dem, hvis hjerte er knust

Sl.146 lader os ikke i tvivl om, hvem vi skal stole på, og hvis gunst vi skal søge! Herren er Skaberen og har magt over alt og alle. Men han bruger sin magt til bedste for sin skabning (7-9). Sl.147 er også en lovsang til Herren, som har styr på stjernerne, men som bøjer sig ned til mennesker i nød. Nænsomt og ømt forstår han at læge det knuste hjerte. Han drager omsorg for dyr og mennesker; hans kærlighed omfavner alle. Som en speciel velsignelse over hans folk nævnes til sidst, at til dem har han kundgjort sit ord. Sætter vi pris på det?

HUSKEVERS: Esajas 57:15

610 Salme 148-150

Hans herlighed når ud over jord og himmel

Salmernes bog slutter med disse lovprisningssalmer, der kalder hele skabningen til at tilbede og ophøje Herren. Alle skal prise ham, for de skylder ham deres eksistens. Store og små, høj og lav, alle må forene sig i et stort Halleluja. Det er det eneste anstændige for enhver skabning. Hvor langt er menneskeheden kørt af sporet! Lad os, som får lov at tro på Gud, føre an i lovsangen. En dag vil alle komme med.

HUSKEVERS: Filipperbrevet 2:9-1